

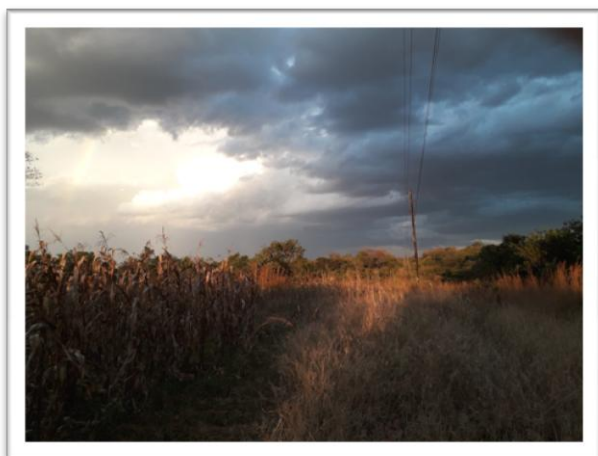
Nieuwsbrief

Juni 2020

Marjanne
in Zambia

Lieve familie, vrienden en nieuwsbrieflezers,

Al drie maanden huisarrest en nog geen moment me verveeld. Wie had dat ooit kunnen denken? Op dit moment ziet het er ook nog niet naar uit dat ik mijn gewone werk spoedig kan hervatten. Ook al lijkt het in Zambia tot nog toe erg mee te vallen met de verspreiding van het coronavirus, onze scholen zijn nog steeds dicht. Wat doe ik dan al deze tijd? Laten we maar weer eens terugkijken en zien hoe het leven in deze bijzondere tijd op het zendingsveld is geweest.

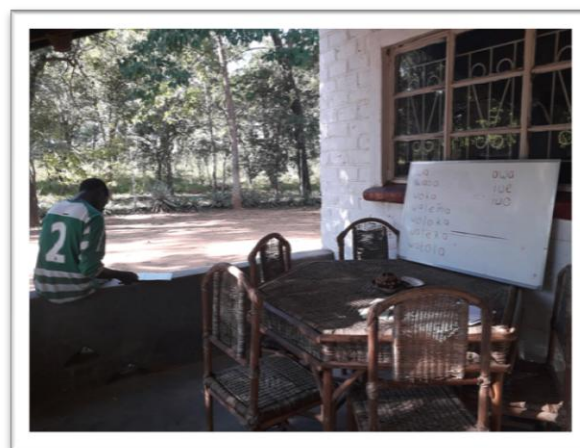
Terwijl eind april, net na het herdenken van het Paasfeit, donkere wolken zich samenvakten boven onze wereld, liet de regenboog zich zien en zorgden zon en schaduw voor het verschijnen van het kruis in het gras. Wat een les, juist ook in deze tijd: let op het Kruis van Jezus en zie Gods trouw! En van Gods trouw wil ik getuigen!

In de vorige nieuwsbrief gaf ik al aan dat ik een paar mooie schrijfoopdrachten had ontvangen. Ik vind het heerlijk om in de stilte van de bush bezig te zijn met het ontwikkelen van het Bijbelstudieprogramma

voor de jeugd. Van de geplande 180 lesjes zijn er zo'n 150 klaar ondertussen. Ook de vertaling van een van mijn kinderboeken in het Engels is zo goed als af. Op dit moment zijn we in de controlefase. Een gepensioneerd onderwijzeres uit Schotland en een juf uit Engeland lezen het boek mee voor de taal. Een Zambiaanse advocate heeft meegekeken voor de context. We hopen dat de zendelingen in Lusaka, die om deze vertaling gevraagd hebben, dit boek kunnen gebruiken in hun werk met christelijke boeken en bibliotheken.

Maar ook voor Nederlandse kinderen mocht ik weer schrijven. Ik kan natuurlijk nog niet alles verklappen, maar DV in het najaar komt er in de Hollandse boekwinkels dit keer speciaal iets voor kleuters!

Lezen geeft zoveel vreugde. Lezen is zo belangrijk! Dat heeft onze tuinman ook goed begrepen. Hij wil zo graag zelf de Bijbel kunnen lezen. En nu ik alle dagen thuis ben, geef ik hem met plezier leesles. Netjes buiten op de veranda en met in achtneming van de anderhalve meter maatregel.

Een andere maatregel die in Zambia officieel van kracht is, is het dragen van een mondkapje in het publieke leven. Dus kwam mijn handnaaimachine

Vragen of meer weten?

Neem gerust contact op met de thuisfrontcommissie: TFC Marjanne in Zambia | p/a Kuntzestraat 94 | 8071 KV Nunspeet
t (0341) 26 08 93 | e marjanneinzambia@cgknunspeet.nl

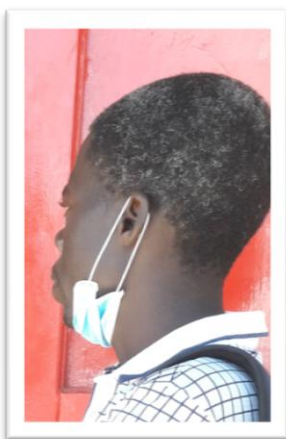
Adres Marjanne Hendriksen: c/o Covenant College | P.O. Box 560229 | Petauke | Eastern Province | ZAMBIA
e marjannehendriksen@hotmail.com

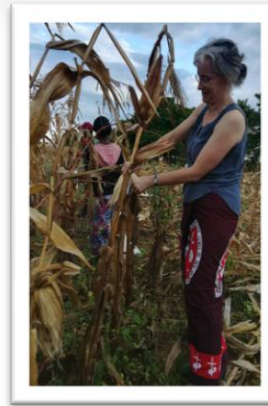
weer goed van pas. Of er nu wel of geen elektriciteit was, ik kon gewoon aan de slag om voor al onze werkers mondkapjes te maken. Zo'n 30 stuks.

Dat gemaskerde bestaan levert nog weleens hilarische momenten op. Zodra ik een keer in de twee weken de post af ga om boodschappen te doen, zie ik soms de zotste vertoningen. In de zondagse kerkdienst, zittend op gepaste afstand van elkaar, zingen wij genuilkorfd. Maar dan beslaat dus wel mijn bril

Op de post zelf, als we aan het werk zijn, gaan we ongemaskerd door het leven. We ontmoeten elkaar als staf zoveel mogelijk in de buitenlucht en houden afstand. Wekenlang waren we dagelijks in de vroege ochtenduren op de akkers te vinden. Maïs oogsten, akkers nalezen, kolven van blad ontdoen, maïskorrels uitzoeken op kleur (om zo zaad te hebben voor komend jaar) en zonnebloempitten wassen ... ik heb het allemaal geleerd!

Ook geestelijk leverde deze tijd mooie lessen op. Ik deed niet anders dan oogsten, terwijl ik niks van al deze gewassen had gezaaid. Is het zo ook niet in het werken voor Gods Koninkrijk? Niet iedereen die zaait zal ook vrucht zien. Misschien krijgt een ander wel de taak om te oogsten wat ik gezaaid heb. Het gaat erom dat ik trouw ben in wat de Heere van mij vraagt. Van dag tot dag!

Wanneer ik het land doortrok om conferenties te houden, wanneer ik schooltjes bezocht, wanneer ik betrokken was bij onze kinderclub ... Ik noemde dat nogal eens zaaiwerk: het zaad van Gods Woord verspreiden. Voor het oog lijkt dat nu tot stilstand gekomen. De scholen al maandenlang dicht, de kinderclub gestopt, de conferenties afgezegd ... En toch zaaien we nog steeds! Wonderlijk welke openingen God toch steeds weer schenkt! Vanuit Nederland kwam de vraag of ik mee wilde werken aan een uitzending over Pinksteren voor de kinderen van mijn thuisgemeente. Nou, we hebben het geweten, zeg, wat het betekent om hier filmpjes op

te nemen en die via internet in Nederland te krijgen! Urenlang getob met uploaden en downloaden, maar uiteindelijk kwam alles voor elkaar. Het is toch bijzonder! Over een afstand van 10.000 kilometer samen met de mensen in Nunspeet een programma kunnen maken. We hopen dat het vrucht mag dragen in de harten van de kinderen (en anderen) die het programma hebben gezien en gehoord.

Internet is zo'n zegen voor mij! Niet alleen omdat ik zo in contact kan blijven met allen die mij dierbaar zijn in Nederland, maar ook omdat ik in deze maanden van thuis moeten blijven toch nog met een heel aantal Zambiaanse onderwijzers en studenten in contact kan zijn. Gewoon even horen hoe het met hen is, doet vaak al zo goed. En soms, geheel onverwachts, ontstaat er zomaar weer iets heel moois.

Ooit heb ik weleens geschreven over juf Martha in Lundazi. Ze woont honderden kilometers bij mij vandaan. Toen ik haar op een gegeven moment belde, was ze een beetje terneergeslagen. Haar schooltje dicht, niks te doen ... Ze vroeg hoe ik mijn dagen vulde, want mijn werk lag nu toch ook allemaal stil? Enthousiast begon ik te vertellen over de kansen die ik toch nog had ontvangen: mijn schrijverij, de jeugdlessen die ik aan het ontwikkelen was ed. Wie had ooit kunnen denken dat dit juf Martha inspireerde om ook haar talenten in te zetten op een nieuwe manier? Een aantal dagen later stuurde ze me een filmpje. Ze had plaatjes op internet gezocht en die verwerkt tot dit filmpje, waarin ze het bijbehorende Bijbelverhaal in haar eigen stammaal vertelde. Dit wilde ze nu via Whatsapp met ouders delen, zodat haar kleuters

toch nog een Bijbelverhaal zouden horen. Ze vroeg wat ik hiervan vond. Nou, geweldig natuurlijk!!! Vanaf dat moment hebben we een paar keer per week contact. Welke toepassingen passen bij dit Bijbelverhaal? Op welk moment in de vertelling laat je dit naar voren komen? Welke achtergrondmuziek is wel of niet geschikt? Wel of geen plaatjes van God en waarom? We leren hier allebei van en werken nu hand in hand aan een gezamenlijk project. Juf Martha neemt de Bijbelverhalen op en ik zorg voor een bijpassend werkblad met een kleurplaat voor de jongste kinderen en gespreksvragen voor ouders en oudere gezinsleden. Juf Martha maakt ook nog andere filmpjes over kleuteractiviteiten. Ze is niet te stuiten! Elke week maakt ze er twee. Waar doet ze dat toch mee? Slechts met haar telefoon!

We plaatsen de filmpjes op de facebookpagina van onze zendingspost en ik verspreid ze onder mijn contacten in het hele land en daarbuiten. Men kan dan dit gestrooide zaad weer verder verspreiden. De vraag is al gekomen om dit materiaal ook in andere talen beschikbaar te maken ...

De koeienjongens die regelmatig langs mijn hek lopen, bekijken de filmpjes vanaf mijn telefoon. Zo ervaar ik gelijk zelf of het landt. Prachtig om die oogjes te zien als ze aandachtig luisteren, als ze reageren naar elkaar toe ...

Het is in elk geval duidelijk dat ik me ook de komende tijd DV niet hoeft te vervelen! We zaaien nog steeds!

Een hartelijke groet,
Marjanne